trapit, quæ otiosorum Grammaticorum somni
Sed bellum quasi pulchrum inter duas parte
publico auspicio susceptum duellum suspici d
et celebrari. Cui gladium imperantibus ded
Deus, ut bonos tueantur, malos ulciscantur, ip
mum bello dedit auctoramentum. Tute igitur
digitis tabella comprime, qui pro pacis prærog
vâ tam strenuè pugnasti: linguam compesce! a
trade! ferrum abjice, victum te ostende! N
enim aliquid habes, quod amplius mihi objicere
possis. Unde et continere me vix possum, quin
râ voce edisseram: PRÆSTAT BELLUM.
sanè, quis tam coecus est, qui non videat; tam s
pidus, qui non sentiat, tam crasso et plusquam B
otico ingenio praeditus, qui non intelligat: Be
præstare paci. Eat verò quisquis velit, ea
ipso, et summam paci tribuat gloriam. Nihil
nihil ille efficiet: dum omnino bellum paci pr
indeq nec temperare mihi possum, quin in Ora
onis calce exclamem: Iô triumphe! Iô vic
Iô triumphe! Præstat bellum. Sed st
quæ murmura audio? quos armorum strepitus p
cipio? Videor mihi multos hujus seculi heroas, c
plurimis aliis Martis alumnis stipatos videre,
prodeunt, mihiq pariter applaudunt. Adeste
Heroes fortissimi, adeste: quid mente suspensi
retis? Num forte illius, qui pro pacis prærog
tivâ dixit, Oratione perteriti post principia sta